

suuga: „Sedda pörge: mängi on kurrat mulle meele: aigusels ning lahjuls läkkitanud!“ Ja kaks, kolm korda ütles ta wandudes, kudda ennemine kõi oma pissut warra olleks ärra loutanud, kui sesuggust õnnetust sullase külles näinud. „Ja kui mul potti täis õbbe, rahha olleks, tahhaksin lahkel meelel sedda ärra anda, kui sullase wigga se läbbi küllest lähhets!“ Rõnda lahhettes tüdruk sullase teotust ja arwu! Wi maks landsid nemad aige tuppa, pañid tedda sängi ja päätsid õmblikko wõrguga werrejooksmist linni panna. Hintõ jäi lingo, ja uhuustas perrerahwas sullase arstimise jures tedda opis ärra. — Kui kas ennast üksi leidis, wõttis ta ammaõtega lingo paelast linni, närris õhhelikko katki ja pöggenes, õh sedda õnne! sealt, kus ta ni paljo piina olli kannatanud; ta läks teele ja jõudis teisel õhtul lu inga jure taggast. Minnes sõimas ta enda rumalust ja Reinowadderi pettust. — Agga kuñinga wibha süttis põllema, kui ta Hintsi õnnetust kuulis; ta ähwardas üllekohtuse rebbasele mõrtsuka surma, laõkis silmapilgul oma nõu mehhed kofko astuda ja küssis nende käest: mis nuhtlust nurjatumale pididi mõistetama? Kui nälid igalt poolt ilka enam süüd Reinowadderi peale tõsteti ja uusi kaebamisi arwalikkus tehti, seal ütles Irmabbe määr: „Eht kül siin kuinglikkus kohtus paljogi issandaid wõib olla, kes Reinowadderile ukkatust igiwad, siiski ei tohhi seadust möda, legi primehhe õcust enne lahantada, lunni tedda kolmatkorda

kohto ette on kutsutud. Peaks teina ka kolmanda kutsmise wasto tõrkuma, siis on kohtul seadust möda lubba, tedda ilma järrelkuulmata ukka mõista.“ Ja kuñingas ütles: „Ma kardan, et legi teie seast eham ei ussulda teinale sõnumid wia. Kellel on teie ulgas üks ülleliig silm, eht sesuggune kassokas, mis pauko ei põlga? Kes tahhab kurjateggia rebbase pärrast lebha, terwist, ning ello loutada?“ — Määr ütles: „Suur kuñinga issand, wallitsege mind se ammetile; mul ei olle kül ülleliig silma egga malkakartmata kassokat, ei ka enam kui üks ainus ello, siiski tahhan rõdemoga teie kasko täita ja Reinowadderi järrel minna; sago sest siis mis saab. Kas tahhate arwalikkult mind senna sata, wai pean ma otsego juhtumise kombel teina jure minema?“ — Kuñingas wastas: „Minge kudda isse tahhate, agga toge tedda seie! Teie ollete oma kõrwaga kõi kaebamised kuulnud ja teidte kassowiade luggo silmaga näinud, sellepärrast wadate ette, et teile middagi sähherdust õnnetust ei sünni. Irmabbe ütles: „Julgest tahhan siis teele minna, ja teie sate minoga rahhul ollema.“

Kui määr teed käies Kurjasõnnituse mõisa jõudis, ietus Reinowadder naise ja lastega ukse ees, murro pingi peal ja westis maggusost juttu. Määr ütles: „Terre õhtust, wassa lel, Reinowadder! Teie ollete üks wägga õppetud, mõislik ja tark mees, agga meie pañeme sedda kõi imiels, et teie kuñinga kutsumist põlgate ja üdna naeruld pañete. Ets teie arwa weel,